

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Audi κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-70/06)

(2006/C 96/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Γερμανία)
[εκπρόσωποι: οι δικηγόροι O. Gillert και F. Schiwiek]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόδ. R 237/2005-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Vorsprung durch Technik» για εμπορεύματα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 και 45 (αριθ. αίτησης: 3 016 292)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι το προς καταχώριση σήμα έχει επαρκώς διακριτικό χαρακτήρα και η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία διαπίστωση ως προς τον κρίσιμο κύκλο των ενδιαφερομένων.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Groupe Gascogne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-72/06)

(2006/C 96/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Γαλλία)
[Εκπρόσωπος: C. Lazarus, δικηγόρος]

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο ια', 2, στοιχείο θ', και 4, παράγραφος 12, της αποφάσεως, καθόσον απευθύνονται στην Groupe Gascogne και της επιβάλλουν χρηματική ποινή, και να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως, καθόσον επιβάλλει στη Sachsa, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, χρηματική ποινή υπερβαίνουσα το 10 % του κύκλου εργασιών της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως·
- επικουρικότερα, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως και να μειώσει το ποσό του προστίμου που επεβλήθη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις Sachsa και Groupe Gascogne·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005)4634 τελικό, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η απόφαση, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ συμμετέχοντας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των βιομηχανικών σάκων οι οποίες αφορούσαν την επικράτεια του Βελγίου, των Κάτω Χωρών, του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας. Στο μέρος της αποφάσεώς της που αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έκρινε ότι είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την παράβαση με την Sachsa Verpackung GmbH, ως μητρική εταιρεία της δεύτερης. Η προσφεύγουσα ζητεί, επικουρικώς, την ακύρωση μόνον του άρθρου 2, στοιχείο θ', με το οποίο της επεβλήθη πρόστιμο και, επικουρικότερα, την μεταρρύθμιση του εν λόγω άρθρου προς την κατεύθυνση της μείωσης του ύψους του επιβληθέντος προστίμου.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τη διάταξη του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καταλογίζοντας κακώς στην προσφεύγουσα αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για τις πρακτικές της Sachsa και καθιστώντας την αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επεβλήθη στη Sachsa.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο προβάλλει επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη παρερμηνεύοντας την έννοια της επιχειρήσεως κατά το άρθρο 81 ΕΚ και, κατά συνέπεια, επιβάλλοντας σε αυτήν πρόστιμο που υπολογίσθηκε βάσει του ενοποιημένου κύκλου εργασιών της Groupe Gascogne, ενώ, κατά την προσφεύγουσα, θα έπρεπε να υπολογισθεί βάσει του συνολικού κύκλου εργασιών της Groupe Gascogne και της Sachsa, επειδή δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους οι λοιπές θυγατρικές της Groupe Gascogne έπρεπε να συμπεριληφθούν στην «επιχείρηση» που θεωρήθηκε υπεύθυνη για τις πρακτικές της Sachsa οι οποίες με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκαν ως θίγουσες τον ανταγωνισμό

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο προβάλλει επικουρικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας επιβάλλοντας αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στη Sachsa και στην Groupe Gascogne, ένα πρόστιμο, κατά την προσφεύγουσα, υπερβολικό, ιδίως χωρίς να εξακριβώσει την ύπαρξη ευλόγου αναλογίας μεταξύ της επιβληθείσας ποινής και του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήσε η Groupe Gascogne στον τομέα παραγωγής πλαστικών σάκων.

Προσφυγή της Bayer CropScience κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση T-75/06)

(2006/C 96/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Γερμανία), Makhteshim-Agan Holding BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Teko AE (Αθήνα, Ελλάδα) και Aragonesas Agro SA (Μαδρίτη, Ισπανία) [εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των διαδίκων

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει άκυρη την απόφαση 2005/864/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας endosulfan στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την ανάκληση των εγκρίσεων για τα

φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (γνωστή ως οδηγία για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα), προβλέπει ότι τα κράτη μέλη εγκρίνουν ένα προϊόν μόνον αν απαριθμείται στο παράρτημα I της οδηγίας. Οι προσφεύγουσες, οι οποίες είναι παραγωγοί της ουσίας endosulfan, ζητούν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση της ουσίας endosulfan στο εν λόγω παράρτημα.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' αρχάς, πολλά διαδικαστικά ελαττώματα, δηλαδή: η εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως βασίζεται σε άλλα κριτήρια πλην αυτών που διευκρινίζονται στην οδηγία 91/414· είναι ατελής και χρησιμοποιεί μόνον επιλεκτικώς τα προσκομισθέντα από τις προσφεύγουσες στοιχεία· τα νέα κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές που θέσπισε η Επιτροπή εφαρμόστηκαν αναδρομικώς μετά την κοινοποίηση εκ μέρους των προσφευγουσών και την προσκόμιση των στοιχείων· η Επιτροπή αρνήθηκε να συμβουλευτεί τις προσφεύγουσες και να διαβουλευτεί μαζί τους στο πλαίσιο μεταβολής των κριτηρίων και της πολιτικής εκτιμήσεως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, επί της ουσίας, η προσβαλλομένη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν πληροί την υποχρέωση που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις, να εκτιμήσει τις δραστικές ουσίες και να τις καταχωρίσει στο παράρτημα I, λαμβανομένων υπόψη των τρεχουσών επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων και με την επιφύλαξη μόνον των προϋποθέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 5.

Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν την προσβολή πολλών γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ήτοι: της αρχής της αναλογικότητας, των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ασφαλείας του δικαίου, του καθήκοντος επιμελούς και αμερόληπτης εκτιμήσεως, του δικαιώματος για δίκαιη δίκη (δικαιωμάτων άμυνας και ακροάσεως), της αρχής της υπεροχής και ανεξαρτησίας των επιστημονικών γνώμων, της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, της αρχής της υπεροχής των ειδικών διατάξεων έναντι των γενικών διατάξεων και, τέλος, της αρχής του estoppel [απαγορεύσεως επικλήσεως της ίδιας παραλείψεως].

⁽¹⁾ ΕΕ L 317, της 3ης Δεκεμβρίου 2005, σ. 25.

⁽²⁾ ΕΕ L 230, της 19ης Αυγούστου 1991, σ. 1.